

- Madžarska ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 8(2), 12(1)(c) in 22(1) Direktive 2013/32/EU ter na podlagi člena 10(4) Direktive 2013/33/EU s tem, da je sprejela ukrepe, v skladu s katerimi je organiziranje dejavnosti omogočanja začetka azilnega postopka za osebe, ki ne izpolnjujejo meril, ki jih določa nacionalno pravo v okviru azilne zakonodaje, opredeljena kot kaznivo dejanje in s katerimi je določeno sprejetje omejevalnih ukrepov zoper osebe, ki so obtožene ali obsojene za to kaznivo dejanje;

(b) Madžarski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odkar se je leta 2015 nenadoma povečalo število prošelj za azil, je Madžarska večkrat spremenila svoj azilni sistem. Leta 2018 je bila bistveno spremenjena madžarska ureditev pravice do azila. Madžarski parlament je 20. junija 2018 sprejel az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. évi VI. törvény (zakon VI iz leta 2018 o spremembi nekaterih zakonov v zvezi z ukrepi proti nezakonitem priseljevanju) in potrdil sedmo spremembo madžarske ustave. Ta svezjenj ukrepov je znan tudi kot zakon „Stop Soros“. S temi spremembami se je še bolj omejil krog oseb s pravico do azila, saj se v skladu z zakonom o pravici do azila, kakor je bil spremenjen, prošnja šteje za nedopustno, če je prosilec na ozemlje Madžarske prišel prek države, v kateri ni bil izpostavljen preganjanju ali neposredni nevarnosti preganjanja. V tem smislu je bil spremenjen tudi Büntető Törvénykönyv (kazenski zakonik). Tako je bilo kot kaznivo dejanje opredeljeno organiziranje dejavnosti z namenom omogočanja začetka azilnih postopkov za osebe, ki v svoji izvorni državi, v državi običajnega prebivališča ali v drugi državi, preko katere so prišle na [Madžarsko], niso preganjane zaradi rase, državljanstva, pripadnosti določeni družbeni skupini, vere ali političnih prepričanj oziroma ki nimajo utemeljenega razloga za strah pred neposrednim preganjanjem.

Ob upoštevanju, da je ureditev, ki je bila sprejeta leta 2018, v nasprotju s pravom Unije, je Komisija proti Madžarski sprožila postopek za ugotavljanje kršitev. Ker trditve, ki jih je Madžarska predložila v predhodnem postopku, niso odpravile dvomov Komisije, je ta odločila, da zadevo predloži Sodišču.

Pritožba, ki sta jo Achemos Grupė UAB in Achema AB vložili 20. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 12. septembra 2019 v zadevi T-417/16, Achemos Grupė in Achema AB/Komisija

(Zadeva C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Achemos Grupė UAB, Achema AB (zastopnika: R. Martens, avocat, V. Ostrovskis, advokatas)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Republika Litva, Klaipėdos Nafta AB

Predlogi

Tožeči stranki Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi točki 1 in 2 izreka izpodbijane sodbe;
- zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču,

- ali, podredno, samo odloči o prvostopenjski tožbi in izpodbijani sklep (¹) v celoti razglasi za ničen;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 263 PDEU v povezavi s členom 256(1) PDEU in obveznosti obrazložitve, ker je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni presodilo informacij, na katere se je Komisija oprla pri sprejetju sklepa, čeprav ustrezna preučitev zakonitosti sklepa Komisije s strani Splošnega sodišča zajema preučitev, ali so informacije, na katere se je oprla Komisija, vsebinsko pravilne, zanesljive in dosledne.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, pravice do dobrega upravljanja in člena 12 Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 (²) v povezavi s členom 5 te uredbe, ker je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je očitalo pritožnicama, da Komisiji med njenim predhodnim postopkom nista zagotovili informacij, čeprav je v skladu z obveznostjo skrbne in nepristranske preiskave in pravice do dobrega upravljanja Komisija tista, ki mora zagotoviti, da ima na voljo čim popolnejše in zanesljive informacije.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 296(2) PDEU, člena 41(1) in (2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter obveznosti obrazložitve, ker Splošno sodišče ni jasno in nedvoumno navedlo, zakaj je bilo mogoče projekt LNG izključiti iz uporabe člena 14 Direktive 2004/18/ES (³) in ga dodeliti neposredno družbi Klaipėdos Nafta, čeprav bi moralo Splošno sodišče v skladu z obveznostjo obrazložitve obrazložitev izraziti tako, da bi pritožnicama omogočilo, da se seznanim z razlogi za sprejeto odločitev.

(¹) Sklep Komisije C(2013) 7884 final z dne 20. novembra 2013 o razglasitvi državne pomoči SA.36740 (2013/NN), ki jo je Litva dodelila družbi Klaipėdos Nafta, za združljivo z notranjim trgom (UL 2016, C 161, str. 1).

(²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

(³) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132).

Tožba, vložena 21. novembra 2019 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-849/19)

(2020/C 19/38)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bouchagiar, C. Hermes)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Helenska republika kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 4(4) in 6(1) Direktive 92/43/EGS (¹) ter na podlagi Pogodbe o delovanju Evropske unije, ker ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za določitev primernih ciljev ohranjanja in primernih ohranitvenih ukrepov glede 239 območij, pomembnih za Skupnosti (OPS), ki se nahajajo na grškem ozemlju in ki so zajeta z Odločbo Komisije 2006/613/EGS z dne 19. julija 2006 (²), v določenem roku;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.